

INGEZONDEN

Ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten.



GENEZINGSMOGELIJKHEID VAN CHORIONEPITHELIOOM DOOR OESTROGENE STOFFEN

Het in het referaat¹ over bovengenoemde methode vermelde geval, behandeld met hoge doses oestrogene stoffen, eindigde met de dood van patiënte, en wel aan sepsis.

H. en M. MINGLAIS² vermelden de toepassing van hoge doses oestrogene stoffen bij longmetastases van chorionepithelium na uterusextirpatie. Weliswaar daalde snel de gedurende maanden gestegen hormon-spiegel, maar patiënte overleed enkele weken later aan atypische pneumonie en sepsis (geen lijkschouwing). ARNOLD e.a.³ delen mede, dat hoge doses oestrogene stoffen bij honden een kenmerkend toxisch beeld doen ontstaan: leucopenie, anaemie en daling tot verdwijnen der reticulocyten en thrombocyten. SPECKEN⁴ bericht het overlijden aan panmyelophthisis van een jong meisje, behandeld met hoge doses oestrogene stoffen, en hoewel dit overlijden 12 maanden na het staken der behandeling plaats vond, maant hij tot voorzichtigheid bij het gebruik van zeer hoge doses follikelhormon. Deze waarschuwing lijkt mij op haar plaats. Evenzeer echter de aanbeveling deze therapie toch toe te passen, wanneer de diagnose vaststaat. En deze is alléén op het curettement misschien niet te stellen^{5, 6}.

Nog een enkel woord over de regressie der metastases. Dit feit aléén wil niet alles zeggen over de werkzaamheid der ingestelde therapie. Spontane regressie van longmetastases van ontwijfelbaar choriocarcinoom komt meermalen voor, ook bij gevallen met fatale afloop.

In het kort: Zowel diagnose als therapie van het choriocarcinoom zijn nog moeilijke punten in onze medische practijk.

Literatuur: ¹N.T.v.G. (1952) **96**, 961. ²H. en M. MINGLAIS (1948) *Pr. méd.* **74**. ³O. ARNOLD e.a. (1937) *Arch. exp. Path. Pharmacol.* **186**. ⁴J. L. H. SPECKEN (1941) *N.T.v.G.* **85**, 4650. ⁵NOVAK (1950) *Amer. J. Obstet. Gynec.* **59**, 1355. ⁶HERTIG en SHELDEN (1947) *Amer. J. Obstet. Gynec.* **53**, 1.

Vlissingen, 5 Mei 1952

H. H. MERKELIJN

KLACHTEN NA GALBLAASOPERATIE

Onder verwijzing naar DIEULAFOY en de medische literatuur (vooral Franse en Amerikaanse) van de jaren 1925-'27, meen ik in herinnering te mogen brengen, dat de galblaas, de appendix en het pancreas door velen als een clinische eenheid zijn beschouwd. Denkt men ook aan de embryologie van deze organen, dan is het niet verwonderlijk, dat bij voorbeeld na appendix-aandoening een adenitis (in een Amerikaanse publicatie zelfs een veretterde klier) in de streek van het ligamentum TREITZII kon worden gevonden. Ook peri-duodenitis komt voor na appendix-aandoening met als gevolg een fixatie van het duodenum in het leverbed. De therapie is dan: lospraepareren van het duodenum en bij voorbeeld een net-plastiek.

Daar in vraag 34¹ in de anamnese alleen een galblaas-exstirpatie is genoemd, is deze anamnese op zichzelf onvoldoende om de fixatie van het duodenum te verklaren. Men zou veel meer van deze patiënt moeten weten.

Neemt men het gehele clinische beeld, boven aangeduid, in beschouwing, dan komt er voor de vraagsteller misschien licht in de duisternis.

Literatuur: ¹N.T.v.G. (1952) **96**, 952.

Apeldoorn, 1 Mei 1952

M. W. BEEKHUIS

BERICHTEN



BUITENLAND

BULGARIJĚ. — EEN NIEUW ANTIBIOTICUM. Drie onderzoekers zouden een nieuw antibioticum hebben ontdekt, dat het penicilline in werking zou evenaren en waarvan de prijs zeer laag zou zijn (*Riforma medica*, 1952, bl. 420).